

- Hartelijk dank voor de geboden mogelijkheid om hier onze visie op het bestemmingsplan Berkelland buitengebieden 2020 ook aan de Raad toe te lichten
- Ik mag hier het woord voeren namens de vereniging Landschapspark 't Langebargh in Ruurlo.
- Graag begin ik met een compliment: wat goed dat er na - in ons geval 33 jaar - weer een nieuw bestemmingsplan voor de buitengebieden komt! En mooi, dat de uitgangspunten van dat bestemmingsplan zo duidelijk worden aangegeven – wij kunnen ze geheel onderschrijven.
- Ik noem 3 van die uitgangspunten: “geen vermindering van de agrarische functies”; “behoud en versterken van het landelijk karakter van het buitengebied” en “tegengaan van verkeer aantrekkende maatregelen”.
- Als uitwerking staat elders te lezen: “de ontwikkeling van verblijfsrecreatie mag niet ten koste gaan van natuur en landschap” en “er komen geen nieuwe bungalowparken in de gemeente”.
- Desondanks werden wij als klein parkje (18 huizen) overvallen door de plannen voor een flinke uitbreiding van het naast ons terrein gelegen Vakantiepark De Bremstruik.
- Toen zij zich afgelopen juni bij de gemeente meldde met hun bouwplannen, maakte de gemeente in onze ogen vergissing na vergissing:
Allereerst werd de bestemming van het terrein waarop De Bremstruik wil gaan bouwen ten opzichte van het bestemmingsplan 2012 en de voorontwerpen uit 2016 en 2020 gewijzigd van agrarisch gebied naar recreatie. Die wijziging van het sinds in ieder geval 2012 bestaande beleid heeft tot gevolg, dat de natuur- en agrarische belangen worden geschaad en dat de mensen die ik hier vertegenwoordig worden benadeeld.
Vervolgens liet de gemeente de aanvrager minstens drie keer zijn al ingediende bouwplannen wijzigen. Eind december gaf de gemeente toestemming om 30 vakantiehuisen te gaan bouwen, waarvoor geen omgevingsvergunning nodig zou zijn. Toen over dit besluit een bijeenkomst van de kamer Grondgebied van de Commissie bezwaarschriften zou plaatsvinden, werd die bijeenkomst een paar dagen voor de geplande datum afgeblazen. Inmiddels was nl. ontdekt, dat de gemeente geen rekening had gehouden met een voorschrift uit het helaas nog steeds voor deze akker geldende bestemmingsplan uit 1989 “Herziening XXIII betreffende Kampeerterreinen”. In dat voorschrift staat, ik citeer: *“Artikel 16 lid 4. Op de in lid 1 bedoelde gronden geldt bovendien, dat: het gezamenlijk oppervlak van alle toegestane gebouwen – inclusief het gezamenlijk oppervlak van stacaravans met bijbehorende bergingen en van centrale voorzieningen – maximaal 10 % mag bedragen van het oppervlak van het kampeercentrum, voor zover dit als zodanig is bestemd.”* Einde citaat...
- De gemeente heeft op dit moment, bijna een jaar later, de aanvrager verzocht de aanvraag in te trekken om een nieuw aanvraag in te dienen voor dit keer 14 nieuwe vakantiewoningen.
- Volgend probleem: de gemeente heeft ondanks onze verzoeken nog steeds niet onthuld, waar het aantal 14 nieuwe vakantiewoningen op gebaseerd is, naast de volgens de gemeente al bestaande 47 vakantiewoningen. Toen ik maanden geleden navraag deed bij de gemeente waar dat getal 47 vandaan kwam, kreeg ik als antwoord: “dat is afkomstig uit de toekomstvisie van de eigenaar...”. Volgens ons staan er nu meer dan 47 gebouwen op De Bremstruik en nemen die veel meer dan die genoemde 10 % van het kampeercentrum in beslag – maar de werkelijk gebruikte oppervlakte van deze vakantiewoningen is voor ons gewoon niet vast te stellen.

- Een bestemmingsplan heeft volgens ons de bedoeling de bestaande en gewenste ontwikkelingen qua grondgebruik in een bepaald gebied bindend vast te leggen. Wanneer ik naar het terrein kijk dat De Bremstruik wil kopen om er op te gaan bouwen (NB deze koop is nog niet gerealiseerd) kan ik slechts vaststellen, dat het sinds mensenheugenis gebruikt wordt als akker. En al 10 jaar geleden werd deze agrarische bestemming in het helaas vernietigde bestemmingsplan buitengebied Berkelland 2012 opgenomen en sindsdien is dat zo gebleven. De Gemeente is het qua visie dus eigenlijk volkomen met ons eens.
- (Hoe had de Gemeente naar onze mening moeten handelen? NIET zoals ik zo-even beschreven heb en zoals ook te lezen is in de gemeentelijke reactie op onze “zienswijze 7”. De gemeentelijke opstelling had niet moeten zijn: “Ok, we gaan ons uiterste best doen om u te helpen bij uw bouwplannen”. De gemeente had iets heel anders moeten doen. Zodra duidelijk werd, dat er belangstelling was voor de bouw van vakantiewoningen op dit terrein, had de reactie moeten zijn: “dat is sinds mensenheugenis agrarisch gebied en ook in het nieuwe bestemmingsplan staat, dat dat zo blijft. Dat is immers het beleid achter dit bestemmingsplan.” De Gemeente had die agrarische bestemming dus in het plan moeten laten staan in plaats van die te veranderen in een recreatie bestemming.
- Als daarna tóch een aanvraag voor een omgevingsvergunning voor de bouw van 30 “vakantiehuisen” was ontvangen en voor de aanleg voor een nieuwe in- en uitrit, had de Gemeente die kunnen afwijzen met het oog op het al jaren vaststaand gemeentelijk beleid (“geen nieuwe bungalowparken”), dat nu nog weer eens wordt vastgelegd in het komende bestemmingsplan. Vrees voor het verliezen van een beroepsprocedure tot en met de Raad van State was daarbij, anders dan de Gemeente stelt, NIET nodig. De Raad van State steunt tegenwoordig de afwijzende autoriteit die zich beroept op een samenhangende visie als vastgelegd in zowel het vroegere- als het (komende) bestemmingsplan.)
- Ons enige verzoek is daarom nu: Uw Gemeenteraad moet het perceel ten noorden van ons terrein niet de bestemming recreatie geven, maar die van agrarische grond. Daarmee voorkomt u, dat het landbouwareaal wordt verminderd en dat – als deze bouwplannen toch niet worden gerealiseerd, je weet maar nooit - ook in de toekomst die bouw niet zal plaatsvinden. En daarmee realiseert u de plannen voor de buitengebieden die in uw eigen verkiezingsprogramma’s staan of stonden: behoud van het coulisselandschap, waardering voor de boeren, geen extra verkeersstromen.
- Ik weet, dat zo een beslissing ingaat tegen de ambtelijk adviezen en de ambtelijke vergissingen – maar met mijn bijna 40 jaar ervaring als gemeenteambtenaar kan ik U verzekeren, dat ambtenaren het primaat van de politiek erkennen, zeker als daarmee verstandig nieuw beleid gerealiseerd wordt.